

20-ΙΟ-

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρας Ἀρτεμίου,
τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρός, ἡμῶν Γερασίου,
καὶ τῆς Ὁσίας ἡμῶν Ματρώνης, τῆς Χιοπολίτιδος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφία ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης

θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

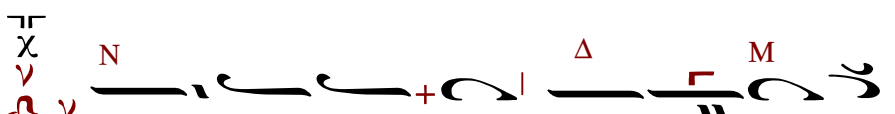
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

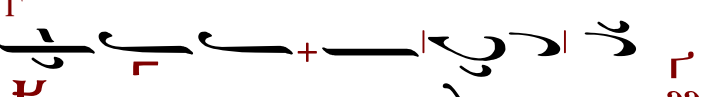
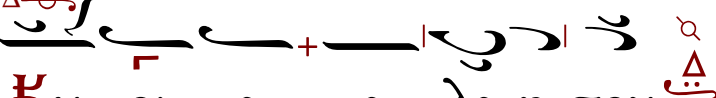
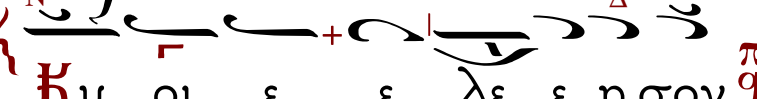
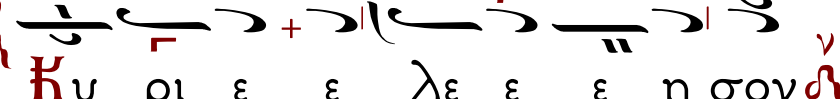
ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

ᾠχος λ' Ἀ Νῆ

1.
 Ἀ ^ν ^Ν Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^ν ^Δ ^Μ
2.
 Ἀ ^ν ^Ν Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^ν ⁶ ^λ
3.
 Ἀ ^ν ^Ν Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^ν ^Δ ^Ν
4.
 Ἀ ^ν ^Δ Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^ν ^Δ ⁶ ^λ
5.
 Ἀ ^ν ^Π ^Ν Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^ν ⁶ ^λ
6.
 Ἀ ^ν ^Ν ^Μ ^Ν ^Δ ^Μ Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^ν ^Δ ⁶ ^λ

ΕΤΕΡΑ.

1.
 Ἀ ^ν ^Ν Κυ ρι ε ε λε ε η η σον ^ν ^Δ ^Μ
2.
 Ἀ ^ν ^Ν Κυ ρι ε ε ε λε ε η η σον ^ν ⁶ ^λ
3.
 Ἀ ^ν ^Δ Κυ ρι ε ε λε η η σον ^ν ^Δ ⁶ ^λ

4. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν
5. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
6. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
7. ^Γ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
8. ^{Δ-Θ}
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ
9. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
10. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
11. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
12. ^Ν
^ν
 Γοι Κυ ρι ε ^ν

π
 q

^χ
^π **Ε** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
⁹
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη

 η σε ται ^χ
^Δ
 ο τι πα ρα σοι ο ι λασ μος ε

Τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου

στι

Τῶν Οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας ἔνδοξε,
καὶ τῷ Χριστῷ συνεῖναι, μετὰ Ἁγίων Ἀγγέλων,
παντοίας τάς βασάνους ὑπέστης στερρός, καὶ
τυράννων ὠμότητα, καὶ μαρτυρήσας γενναίως
ὑπὲρ Χριστοῦ συνεφραίνη τοῖς Μαρτύρων
χοροῖς.

^χ |

σενη ψυ χημουε πιτον Κυ ρι ον

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις καταστραπτό-
μενος, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὦ Ἀρτέμιε μάρτυς,
ὀλόφωτος ἐδείχθης, ὅλος Θεῶ, κατὰ χάριν
πανένδοξε· διὸ Χριστῷ συνυπάρχων, ἐν
οὐρανοῖς, ὑπὲρ κόσμου παντὸς πρέσβευε.

  πο φυ λα κης πρω ι ας μεχρι νυ κτος

  α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα

 τω Ισραηλ ε πιτον Κυ ρι ον

Τίς οὖν ἀξίως τοὺς ἄθλους ἐκδιηγῆσεται,
Ἀρτέμιε τρισμάκαρ, οὓς ἀνέτλης γενναίως,
ἅπασαν ἰδέαν τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον,
πρὸς τὸν ἐνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ
σὲ νῦν ἀντιδοξάσαντος.

Τοῦ Ὁσίου Γερασίου (ὁμοιον)

  τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε

 λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις

Ἄ και αυ τος λυτρωσεται τον Ισ ρα ηλ Ἄ εκ
 πα σωων των α νο μι ων αυ του ου ου Ἄ

Τῶν μοναστῶν ποδηγέτης, καὶ Ἀσκητῶν ἡ
 κρηπὶς, τὸ τῆς Πελοποννήσου, ἐγκαλλώπισμα
 θεῖον, Γεράσιμος ὁ μέγας, ὁ νῦν παρ' ἡμῶν
 εὐφημούμενος ἄριστα· πρόκειται γὰρ
 πανδαισία πνευματική, τοῖς πιστοῖς πᾶσιν
 ἀκόρεστος.

Ἰ^Π Ἄ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι
 λα οι Ἄ

Δεῦτε χορὸς τῶν ἀζύγων καὶ μοναστῶν ἡ
 πληθὺς, ἐν τῇ Μονῇ τῇ θεία, Ὁμαλῶν ἔνθα
 κεῖται, τὸ σκῆνος τοῦ Ὁσίου τὸ θαυμαστόν,
 Γερασίου καὶ πάνσεπτον, καὶ δαψιλῶς
 ἐμφορεῖσθε τῶν ἐξ αὐτοῦ, τεραστίων τὰ
 παράδοξα.

^χ^π
^π⁹ **Θ** τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας **Δ** και η α λη θει α
 του Κυ ρι ου **Δ** με νει εις τον αι ω να **Δ**

Επὶ τῆς γῆς ἀμυθήτους μάκαρ διήγυσας, ὡς
 ἀληθῶς ἀγῶνας, δυναμούμενος σθένει, ἄνωθεν
 τοῦ πάντων προνοητοῦ, τοῦ καὶ σὲ
 ἀναδείξαντος, ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς ἐσχάτοις ὡς
 ἀληθῶς, εὐσεβείας εἰς ἀπόδειξιν.

Δόξα... Τῆς Ἁγίας Ματρώνης.

ᾠχος λ. Πά

Π
 ε ε Δ ο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και αι
 αι Υι ω ρ και α γι ι ω Πνευ μα α α
 τι
 Α σκη τι ι κην ο δε ευ σα α α
 σα ο ο δον πα α θω ων σα α αρ κο ος ε
 νε ε κρωω σας ο ο ορ μας ω Ματρων να α
 α θε ο ο ο σο θε ο ο σο οο φε του
 κο ο ο σμου ου γαρ ο λω ω ως την η
 δυ υ υ υ τη η η η τα ρ α πει πα με
 ε ε ε νη η θε ο ο ο ο ο φρο ον

μο ο ο ο ο νον το α ο ρα α α
 α το ο ον κα ααλ λο ος ε πο ο ο ο
 θη η η η σας και πα στα δα α τη η ην
 εν γη η κα τα λι που σα α προ θυ υ
 υ υ υ μω ως ου ρα νι ι ι ω ω ν με ε ε
 τα τε ε ε λος πα να οι οι οι οι δι ι ι
 ι με θα λα μων η ξι ι ι ω ω ω ω σαι
 εν οι οι οι οι ος νο η η τω ως τω σω νυμ
 φι ι ι ι ι ω Χρι ι στω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω με τα τω ων φρο ο ο
 νι μω ω ω ν πα αρ θε ε ε νων ως παρ

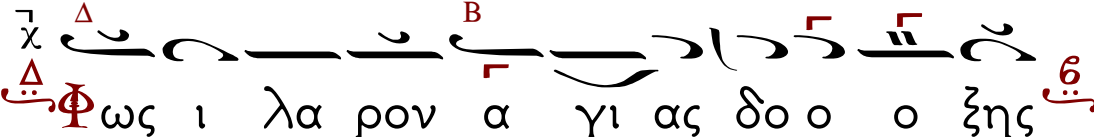
Θε ε νος α δι α φθ ο ο ρο ο ο ος συ υ
 υγ χαι αι αι ρει εις και γε ε γη η θας
 α α α κο ρε ε ε ε ε στω ως ω ραι
 ο ο τη η τος α αυ του κα τα τρυ φω ω
 σα α τη η ης α α α κη η ρα α α του
 αυ τον ι κε ε ε τευ ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε σω θη η η ναι τα ας ψυ χα α
 ας η η η η μων
 και αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι αι ω ω ω ω νας των αι αι ω ω νων
 α α α μην
 Θεοτοκίον.

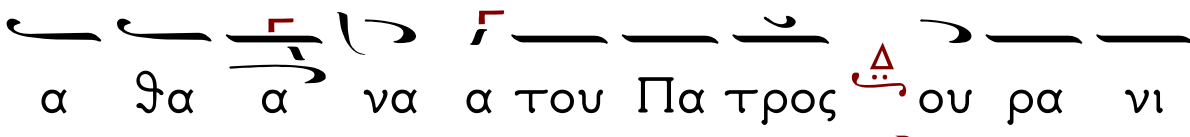
^Π
^π Τ^πις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι ι
^Π
 α α α Πα α αρ θε ε ε ε νε τις μη α
^Π
 νυ υ μνη σει ει ει σου τον α λο ο ο
^Μ
 ο χε ευ το ον το ο ο ο ο κον ο
^Π
 || γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας
^{Μ Ν Π Π}
 Γι ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος
 εκ σου ου της α γνη η η ης προ ο ο
^Π
 η η η ηλ θεν α α φρα α στως σαρ
^{Μ Ζ Μ}
 κω ω ω θεις φυ υ σει Θε ο ο ο ος υ
^Π
 πα α αρ χων και φυ σει γε νο ο
^Π
 με ε ε ε νος α αν θρω ω ω προς δι ι ι

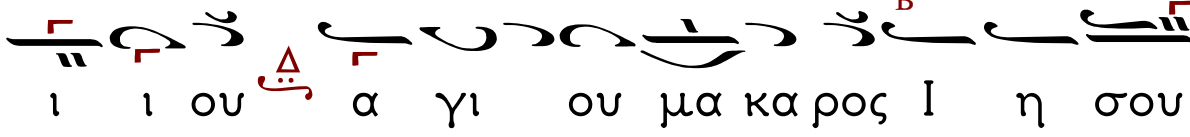
ι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α α
 δα προ ο σω ω ω πων τε μνο ο ο ο ο
 με ε ε ε νος αλλεν δυ α α δι φυ υ υ
 σε ε ε ων α συγ χυ τως γνω ω ω ρι ζο
 ο ο με ε ε ε νος αυ τον ι ι
 κε ε τε τε ευ ε σε ε μνη η η παμ
 μα κα α α α α α ρι παμ μα κα α ρι ι
 στε ε ε λε η θη η η η η η η ναι
 τα ας ψυ χα α α ας η η η η μω ω
 ω ω ων

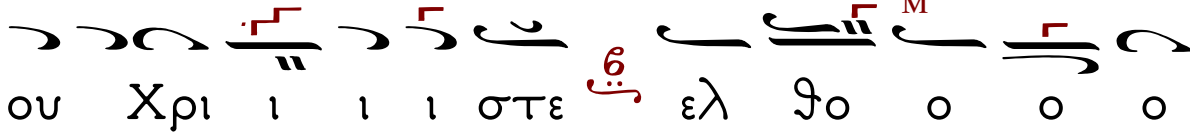
Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν

Ἦχος Δι̇

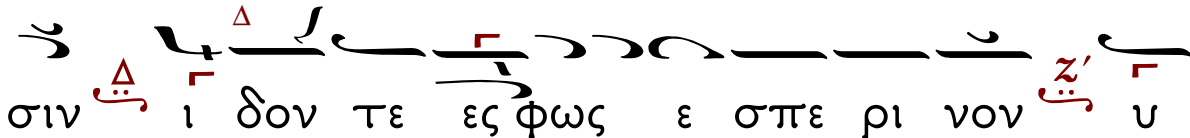
 Φως ἱ λαρὸν ἀ γι ἀς δο ο ο ζης 6.

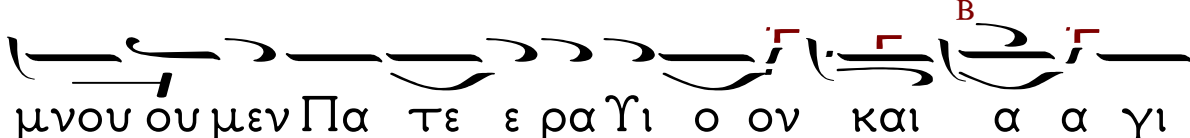
 ἀ θὰ ἀ να α του Πα τρος Δι̇ ου ρα νι

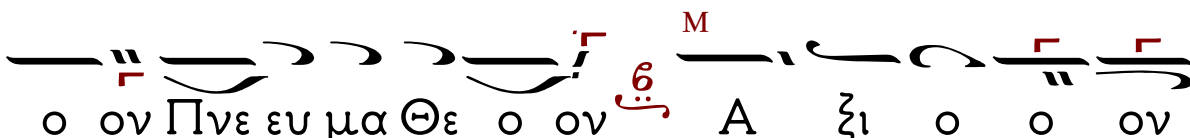
 ἰ ἰ ου Δι̇ ἀ γι ου μα κα ρος Ἰ η σου

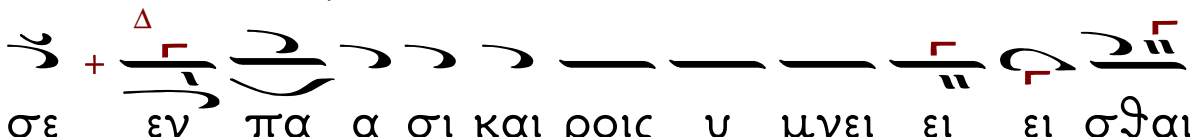
 ου Χρι ἰ ἰ ἰ στε 6. ἐλ θο ο ο ο

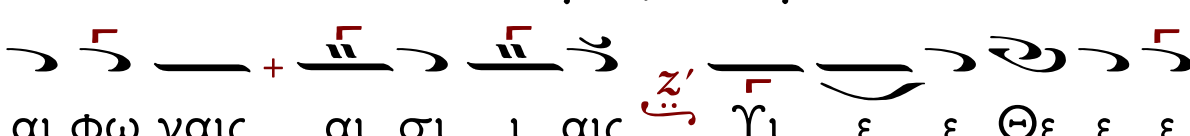
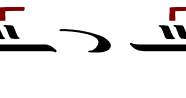
 ο ο ν τες Δι̇ ἐ πι ἰ την η λι ου δυ υ υ

 σιν Δι̇ ἰ δον τε ες φως ἐ σπε ρι νον ζ' υ

 μνου ου μεν Πα τε ε ρα ὕι ο ο ν και ἀ α γι

 ο ο ν Πνε ευ μα Θε ο ο ν 6. Α ζι ο ο ο ν

 σε + ἐν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι

 αι φω ναις + αι σι ἰ αις ζ' ὕι ἐ ἐ Θε ἐ ἐ

ου ου ζω η η η η η η ν ο ο δι ι
 δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
 σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

ᾠχος λ' Ἀ Νη

 Ἀ δού δὴ εὐ λο γεῖ εἰ τε τον Κυ
 ριον Ἀ πάν τεσ οἱ δού ου λοι Κυ ρι ου (Δίς)

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον.
 Ἀ δού δὴ εὐ λο γεῖ εἰ τε
 τον Κυ ρι ι ον Ἀ πάν τεσ οἱ δού ου λοι Κυ ρι ι
 ου

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.
ᾠχος δ'.

ᾠχος ἁ Δι

ᾠχ
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το
(Δίς)
ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. ᾠχ
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
ον

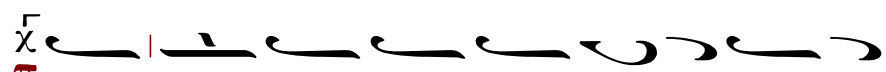
Προκείμενον.
Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

ᾠχος 4 Πα

 Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω

 ξει με Δ πα σας τας η με ρας της ζω ης μου π
 (Δίς)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ὕστερήσει· εἰς τόπον γλόης ἐκεῖ με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον:
 Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα

 τα δι ω ξει με Δ πα σας τας η με ρας της ζω

 η ης μου ου ου

Προκείμενον.
 Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.
 ᾠδὴ ληΐ — — — — — Κε

Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον
 με και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις
 (Δίς)
 με

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. Θε ος εν τω ο νο μα τι
 σου σω σον με και εν τη δυ να μει σου κρι
 νει ει εις με ε ε

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

ᾠχος λ̣π̣ Βου̣

Ἦ βο η θει α α μου πα ρα Κυ ρι
ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
(Δίς)
την γην

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. Ἦ βο η θει α α μου πα ρα
Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
νο ον και την γη η ην

Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

ᾠχος Βαρύς Γῆ

 ᾠ Ο Θεος ἀντιληπτῶρ μου εἰ το ε
 (Δίς)
 λεος σου προφθάσει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον.
 ᾠ Ο Θεος ἀντιληπτῶρ

 μου εἰ εἰ το ε λεος σου προφθάσει με ε

Εἵτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Соφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ'7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιά δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη· ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς, ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ'1)

Δικαίων ψυχὰὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν καλασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὥς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Παροιμοιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. κδ'25)

Ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντας ὑγιῶς. ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῇ. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θάρσει ἐπ' αὐτῇ ἢ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὥσεί ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρία-το, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύ-τευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ πάντες

γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσί. Δισσὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἥνικα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοῖνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χανα-ναίοις. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσει αὐτῆς. Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως, ἥ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαὶ καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰαίας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν,
Σπικηρόν Ἰδιόμελον.
Ἁγίου Ἀρτεμίου.

ᾠχος 4^{ος} Πά

^Π
^π₉ **Χ**αι ρε και ευ φραι νου με γα λο μα αρ
 τυς Ααρ τε ε ε μι ι ι ι ε ^π₉ στρα τι
 ω τα του με γα λου Βα σι λε ως α α^α α
 ρι ι ι ι στε ^π₉ Θε ω γαρ ευ η ρε στη η
 σας και παν των υ πε ρι ι δων ^η εν ου ρα νοις
 την ζω ην την αι ω ω νι ι ον α πει ει
 ει λη η η η φας ^π₉ ο θεν η σω ρος των λει
 ψα νω ων σου πα αν τοι οι ω ων νο ο ο σων α πο
 σο βει ει ε ε ε ε ζ αν θρω ω ω πων ^π₉ των με

ε εν σοι οι φα λα α γ ζ δε α α νω μω ω
 ξε του ου ου ου ου Σα α α α ταν φυ σι
 ιν γα αρ υ πε ρε βη η σαν βρο ο τει ει ει
 αν οι σοι α θ λοι α οι δι ι με και οι σοι πο
 ο ο ο νοι σω ω μα α τος του ους
 ο ο ρους υ πε ε ρη η κο ο ο ο ον
 τι ι ι ι σαν δι ο ο ο ο ον τω ως ι
 σα γ γε ε λω σ ε εν γη σα ρ κος και τοι με
 ε τα α σχου ου σα θνη το ο τη η τος βε
 βι ω κυι υι υι υι υι α ω ω φ θη ς Α γ
 γε ε λων συ υ νο μι ι λος εν ου ρα α νοις πα

α ν α α ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι δ ι ι ι ι μ ε ρ

1 1 λ ε ε ω ν ο υ ο υ ν η η μ ι ν Χ ρ ι σ τ ο ν α α

πε ε εργασαι

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἰηχος λ̡̣ Πα

^π
^π₉ **Κ** α ι ν υ ν κ α ι α ε ι ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς

των αι ω ω ω ω νω ων Α α α μην π ρ

 Μακάρι ἡμεῖς ἐν σε εἰ

[illegible]

τα α α χρε ε ε ε ος την πο ο ο λιν

τη η ην α α σει ει ει στον το τει ει
 ει ει ειχος το ο α αρ ρηη κτοον την
 α αρ ρα α γη η η η προ ο στα α σι ι ι
 αν και αι κα α τα φυ υ γη η η η
 η η η η η η η ην τω ων ψυ χω ων
 η η μων

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος λ' Ἀ Νη

^λ ^N
^ν ^π ^β ^π ^N
^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^λ

^β ^γ ^β
^λ ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

^κ ^Δ ^γ ^β ^π ^N
^Δ ^λ Κυ ρι ε ε λε η σον ^λ

^λ ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

^Δ ^λ Κυ ρι ε ε λε η σον ^λ

^λ ^γ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^λ

^λ ^Δ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^Δ

^Δ ^λ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^Δ

^Δ ^λ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^λ

^λ ^γ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^λ

Ἰα ρα σχου Κυ ρι ε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Coι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι Κυ υ

υ υ ρι ε

Ἀ μην

ᾠχος ἑναρμόνιος

Κυ ρι ε ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ υ ρι ε ε λε η η σον

Κυ ρι ε ε ε λε ε η η σον

[illegible]

^Μ ^Π
 π ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε ς

^Π ^Κ ^Δ ^Π
 ς Π α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε ς ς

Κ Δ Π
Ⲛ ⲓ ⲛ ⲁ ρ α σ χ ο υ Κ υ υ ρ ι ε ⲙ

Π
Α ρ α σ χ ο υ Κυ υ ρ ι ε Κ

⁶₉ Π^Π α ρ α σ χ ο υ Κυ ρι ε π

Θεοτόκε Παρθένε

$$\tau_{\text{H}\chi\text{os}} \frac{\lambda}{\pi} \ddot{\eta} \sim \int K_{\varepsilon}^{\circ}$$

^Δ ^Κ [♀] ^Δ ^Κ
^χ ^χ ^ῥ ^Θ ε ο το ο κε ε ε Πα αρ θε ε ε
^χ ^ῥ ^Μ [♂] ^Κ
νε χαι αι αι ρε ε ε ^π ^ρ ^Κ ^Π
^Δ ^Κ ^Π
ε νη η η Μα α ρι ι ι α ^χ ^ῥ ο Κυ υ υ υ
^Κ ^π ^ῥ ^Κ
ρι ι ος με ε τα α σου ου ^π ^ῥ ευ λο ο ο ο
^Κ ^χ ^ῥ ^Κ
γη η με ε ε ε νη ^χ ^ῥ Συ υ ε ε εν γυ
^Δ [♂] ^Κ
υ ναι αι αι ζι ^χ ^ῥ και ευ λο ο ο ο γη η
^Π [♂] ^χ ^ῥ ^Κ
με ε ε ε νος ^χ ^ῥ ο καρ πο ο ο ος τη ης κοι
^Κ ^π ^ῥ ^χ ^ῥ ^Κ
λι ι α ας σου ου ^π ^ῥ ο ο ο ο ο τι ^χ ^ῥ Σω
^Π ^χ ^ῥ ^Κ
τη η ρα α α ε ε τε ε ε κες ^χ ^ῥ τω
^Κ [♂] ^χ ^ῥ ^Δ
ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

Π
 ων ^κ_η
^κ_η Πλουσι οι ε πτωχευσαν και ε πει
 νασαν ^κ_η οι δε εκ ζητουντες τον Κυ ρι ον
 γ' ^κ_η ουκ ε λαττω ω θη σον ται παν το ος
 α γα θου ^κ_η
 Το τέλος του̐ τρι̐του. ^κ_η παν το ος α γα
^Δ ^Μ ^Κ
 θου ου ου ου ου ^κ_η

Εἰς τὸν Στίχον.
 Του Ἀγίου Γερασίου.
 Ὡχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Κεφαλληνίας στερρόν, Θεοῦ
 προνοία, καὶ ἐδραῖον κραταίωμα, ὁ μύστης
 ὁμοῦ καὶ φύλαξ, καὶ ἀντιλήπτωρ θερμός,
 παρέχων πᾶσι, τὴν βοήθειαν· αἰεὶ γὰρ
 πλουτοῦμέν σε ἐν κινδύνοις ὑπέρμαχον,
 ἐπίκουρόν σε συμπαθῇ ἐν ταῖς θλίψεσι,
 περιστάσεων τοῦ λοιμοῦ ἡμᾶς σώζοντα,
 Φρούρει οὖν δυσωποῦμέν σε, Γεράσιμε Ὅσιε,
 τὴν νῆσον ταύτην καὶ πάντας, τοὺς ἐκτελοῦντας
 τὴν μνήμην σου, ἐκ πάσης ἀνάγκης, καὶ Χριστὸν
 αἰεὶ δυσώπει, ὑπὲρ τῆς ποιίμνης σου.

Στίχ: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος
 τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἀστήρ ὁ
 νέος ὁ αἰεὶ διαυγέστατος, τῷ κάλλει ὠραϊσμένος,
 τῆς ἰσαγγέλου ζωῆς, ἀρετῶν τε θείαις
 λαμπηδόσεσι, ψυχῇ τε καὶ σώματι, καθαρὸς δι'
 ἀσκήσεως, Τριάδος ὄντως, τῷ φωτὶ
 λαμπρυνόμενος· ὁ ταῖς λάμπεσι, τῶν ἐνθέων
 σου πράξεων, ἅπασι τὴν ἐράσμιον, ἐμφαίνων
 ἀπόλαυσιν, διαγωγῆς ἐναρέτου, εὐφραινομένης

τὸν Κύριον· Αὐτὸν ἐκδυσώπει, παρασχεῖν τοῖς
σὲ τιμῶσι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ: **Μ**ακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον.

Πλοῦτος καὶ θησαυρὸς ἀρετῶν, καὶ ἀγάπης
θεῖος μύστης γεγένησαι, δοξάζων μόχθοις καὶ
πόνοις τὸν ἐν ὑψίστοις Θεόν· εὐκλεῶς διό σε
ἀντεδόξασε, θαυμάτων φαιδρότητι στεφοδότης
ὁ πάνσοφος, πηγὴν τοῖς πᾶσι, καθιστῶν σε
ἀκένωτον, τὰ ἰάματα, τοῦ παρέχειν τοῖς
χρήζουσιν, δαίμονας ἐκδιώκειν τε, Γεράσιμε
Ὅσιε, καὶ σοῦ τὸ πάνσεπτον σκῆνος, εἰς
εὐωδίας ἀπόλαυσιν, πιστοῖς παρασχεῖν τε,
πρεσβευτὴν σε καὶ προστάτην καὶ ἀντιλήπτορα.

Δόξα... τῆς Ἁγίας Ματρώνης

ᾠχος λδ Νη

^N ^ν Δο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
^M ^N ^Π ⁶ ^λ αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω Πνε
^N ^ν ε ε ε ε ευ μα α α α Πνευμα τι
^N ^ν Το κατ ει κο ο ο ο να α μη
^ν η η τερ κα θα ρον τη ρου ου σα Θε ε ου
⁶ ^λ και ο ο ο μοι οι οι ο ω ω σι ιν ε
^ν εμ ψυ χο ος ω ω ω φ θη ς στη η η η λη
ζω ω η ς της ε ε εν θε ε ε ου ου και
θει ει ει ον εκ σφρα α α α γι εκ σφρα
^ν α γι ι σμα δι ο ο ο ο ο μι μη η τας

του σου βι ου δει ει ζο ον και η η μα α α
 ας τους εκ πο ο θου σου ου με ε ε
 ε ελ πο ο ο ον τας του ους α α α
 θλους τα α σκα μα α τα και την προς τους δαι αι
 μο ο νας α α νε ε εν δο ο ο το ο ον πα
 α α α α λην καθ ων πα ρα α σχου ου και
 η η μι ι ι ι ι ι ι ι ν σαις πρε ε
 ε σβει ει ει ει ει αι αις την νι ι ι
 κη η ην α οι οι οι οι οι οι δι
 ι ι ι με
 και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ωνων αμην ^νδ

^νδ Δε ε σποι να προσ δε ξαι τας δε η η

η σεις των δουλων σου ^νδ και λυ τρωσαι η

μας ^Δδ α πο πα α της α να αγ κης και θλι

ψεω ωω ω ω ω ως ^νδ

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἁγίου Ἀρτεμίου

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

^π
^π
^π
 Ποι κι λαις βα σα νοις ε να θλη σας μα κα
 ρι ε ^Δως στερρος α δα αμας τον πα ρα
 βα την κα τη σχυ νας ^π και γαρ εν πε τρα με γι
 στη πι ε σθεις ^Δ δι α την πε τραν Χρι στον
^Δ και αι κι σθεις στε φος ε δε ε ζω του μαρ
 τυ ρι ου με γα λο μαρ τυς Αρ τε μι ε ^π
 δο ο ζα τω σε ε νι σχυ σαν τι ^Δ δο ο ζα
 τω σε ε στε φα νω σαν τι ^Δ δο ζα τω ε
 νερ γουν τι δι α σου πα σιν ι α αμα α
^π
 τα ^π

Καί νῦν... Θεοτοκίον ^π ^π
 Του Γα βρι ηλ φθ εγ ζα
 μενου σοι Παρθε νε το χαι ρε ^Δ συν τη φω νη
 ε σαρκου το ο των ο ολων Δεσποτης ^π εν
 σοι τη α γι α Κι βω τω ^Δ ως ε φη ο δι και ος
 Δα βιδ ^Δ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των
 ου ρανων ^Δ ^π βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π δο ζα
 τω ε νοι κη σαν τι εν σοι δο ζα τω προ ελ
 θο ον τι εκ σου ^Δ ^π δο ζα τω ε λευ θε ρω σαν
 τι η μας δι α του το ο κου ου σου ου ου ^π

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,

ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τόν Εὐλογούντα...

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα

 Τον Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε

 α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ

 λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα

 ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη

 Δε ε σπο τα α α

Ἀπόλυσις.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.